

kan forstå, at hr. Ole Sohn sammen med en lang række andre for vild i klassekampen dengang.

I et svagt øjeblik vil jeg gerne indrømme for mig selv, at det, jeg syntes var det værste i forhold til de ændringer, der kom, var, at man indførte et særskilt kontingent.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Skal det forstås sådan, at hr. Bjarne Laustsen mener, det er fair, at man som lavtlønnet til mindstesatsen får modregnet stort set alt, når man tager et job i sin efterlønnsperiode, og hvis man har en høj gage som konsulent, der kan få mellem 500 og 1.000 kr. i timen, skal det også bare modregnes i forhold til efterlønnen? Hvem har så mest gavn af det? Er det den højt gagerede eller den lavtlønnede?

Jeg troede sådan set, at når Socialdemokratiet fremsatte et forslag, som var identisk med det, SF fremsatte, om, at man skulle lave en grænse på 30.000 kr., så var det en erkendelse af, at Socialdemokratiet havde været med til at foretage nogle forringelser for de dårligt stillede og de lavtlønnede, og at det er det, man nu gerne vil rette op på.

Det, jeg forstår, er bare, at Socialdemokratiet ikke vil føre det til ende, for de fremsætter et forslag, som de ikke ønsker at få til afstemning, for hvis de får det til afstemning, kan det risikere at blive vedtaget, og så kan man løse problemet, og det ønsker Socialdemokratiet åbenlyst ikke.

Kl. 16.30

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til ordføreren for forespørgerne, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg skal nok lade være med at trække debatten unødigt ud, men jeg vil alligevel sige tak for den debat, vi har haft.

Da den startede, tænkte jeg under Venstres ordførers tale: Åh nej, det bliver en af den her slags debatter, hvor alle siger noget om ingenting, og ingen siger noget om alting. Men der synes jeg alligevel, at vi er blevet meget klogere. Der er kommet en lang række ting frem om partiernes holdninger til efterlønnen og til den debat om efterlønnen, som kommer til at køre fra nu af og sikkert indtil det kommende valg.

Vi har fået på det rene, at i hvert fald Det Konservative Folkeparti og Det Radikale Venstre går ind for en afskaffelse af efterlønnsordnin-

gen, at de går ind for, at vi i stedet skal tilbage til, at de, som er absolut mest nedslidte, skal stå med hatten i hånden, skal igennem alle mulige former for arbejdsprøvning, lægeundersøgelser osv. og stå og tigge og bede, om de kan få en ydelse, der ligner den nuværende efterløn. Man vil simpelt hen afskaffe efterløn som en ret.

Hvorvidt det også gælder Venstre, skal jeg lade være usagt her. Jeg vil sige, at nogle af de ting, der er sagt og skrevet af både Venstres ordfører her i dag og andre ledende medlemmer af partiet, tyder på, at vi kan frygte det værste, når Velfærdskommissionen barsler med sin endelige rapport her til efteråret.

Jeg synes, det er enormt vigtigt, at vi er parate til at stå imod den udvikling. Jeg synes, det er vigtigt, at vi holder fast i, at der er et flertal i det her Folketing, som går ind for en bevarelse og en forbedring af efterlønnen.

Desværre har det jo ikke kunnet lykkes i dag at komme igennem med noget så enkelt som et forslag, der under valgkampen har fået opbakning fra et bredt flertal i Folketinget. Der er nogle partier, der så vælger at løbe fra det.

Man kan sige, at man kan være bundet af forlig, men spørgsmålet er, om man kan være bundet af et forlig i så mange valgperioder, og om man ikke samtidig skal være parat til at tage sig selv så alvorligt, at hvis man vil fremsætte forslag, skal man også være parat til at stemme for sit eget forslag.

Hr. Bjarne Laustsen spurgte både SF's ordfører og undertegnede: Hvorfor gik I ikke med i efterlønnsforliget i 1998? Det klare svar, som han har fået, er, at det selvfølgelig var, fordi man i efterlønnsforliget gik ind for en forringelse af efterlønnen.

Nu har jeg fundet frem til et lille citat, jeg godt vil læse op for hr. Bjarne Laustsen, et citat, som stammer fra perioden lige efter efterlønnsforliget, og det lyder som følger:

Man skal ikke forsøge at pakke en vare ind i pænere indpakning, end gaven kan holde til, for så bliver folk skuffede.

Dette udtalte hr. Bjarne Laustsen efter efterlønnsforliget, og jeg tror, hr. Bjarne Laustsen kan bruge mange timer på at prøve at pakke det her forlig ind i meget pænt gavepapir, men det bliver pakken ikke pænere af.

Til allersidst vil jeg bare sige, at det forslag til vedtagelse, som nu ligger fra et flertal, indeholder formuleringer, mange fine ord om incitamenter til øget arbejdsudbud, men det forslag kan Enhedslisten under ingen omstændigheder